

27.02.2023 PONEDELJEK Gregor iz Nareka, c.učitelj	KAPELA ob 18h	++ BENČIČ, Šepulje 1a
28.02.2023 TOREK	KAPELA OB 18h	++ ALBIN in JOŽICA ŠONC, pn Cencič
01.03.2023 SREDA	KRIŽ ob 18h	PO NAMENU Križ 268
02.03.2023 ČETRTEK (pred prvim petkom)	KAPELA ob 18h	ZA VERNE DUŠE pn Cuder, Tolmin
03.03.2023 PETEK	KRIŽ ob 18h	PO NAMENU Križ 244
04.03.2023 SOBOTA	AVBER ob 18h	++ ALOJZ in MARIJA FABJAN, Ponikve 8
05.03.2023 2 POSTNA NEDELJA (križev pot) KVATRE	KAZLJE ob 8.30 TOMAJ ob 10.00	++ GRMEK, Dobravlje 4 ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

Obred **pepeljenja** je tudi pri vseh nedeljskih mašah na 1. postno nedeljo.

Vse nedelje v postu bomo na začetku maše sledili križevem potu, kot ga je pripravila Slovenska Karitas.

V petek **10. in 24.3.** vabimo otroke na njim prirejen križev pot v Križ, 20 minut pred sv.mašo - (ob 17.40)

Cerkev za postni čas določa posebne oblike spokornosti: Strogi post je na pepelnično sredo in na veliki petek. Ta dva dneva se le enkrat na dan do sitega najemo in se zdržimo mesnih jedi. Strogi post veže od izpolnjenega 18. leta do začetka 60. leta. **Samo zdržek od mesnih jedi** je na vse petke v letu. **Zunaj postnega časa** smemo zdržek od mesnih jedi zamenjati s kakim drugim dobrim delom pokore ali ljubezni do bližnjega. Zdržek od mesnih jedi veže vernike od izpolnjenega 14. leta. Kadar je praznik (cerkveni ali državni) na petek ali je kakšna slovesnost v družini (poroka, pogreb ...), post in zdržek odpadeta!

V Križu je v teku restavriranje VRAT TABERNAKLJA. To opravlja firma SEEL iz Sežane. Cena obnove je cca. 900€. Če je kdo pripravljen prispevati v ta namen, toplo priporočam in že vnaprej Bog povrni za vaš dar.

ŽUPNIJA TOMAJ

1 POSTNA NEDELJA

Štev.09/LETO XI.

26.februar 2023

Jezus se je štirideset dni postil in je bil skušan

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 4,1-11)

Tisti čas je Duh odvêdel Jezusa v puščavo, da bi ga hudič skušal. Ko se je postil štirideset dni in štirideset noči, je postal napósled lačen. In pristopil je skušnjavec in mu rekel: »Če si Božji Sin, reci, naj ti kamni postanejo kruh.« On pa

je odgovóril: »Pisano je: »Človek ne živi samo od kruha, ampak od vsake besede, ki prihaja iz Božjih ust.« Tedaj ga je hudič vzel s seboj v sveto mesto in ga postavil vrh templja ter mu rekel: »Če si Božji Sin, se vrzi dol, kajti pisano je: »Svojim angelom bo zate zapovedoval« in: »Na rokah te bodo nosili, da z nogo ne zadeneš ob kamen.« Jezus mu je odgovóril: »Pisano je tudi: »Ne preizkušaj Gospoda, svojega Boga!« Spet ga je hudič vzel s seboj na zelo visoko goro. Pokazal mu je vsa kraljestva sveta in njihovo slavo ter mu rekel: »Vse to ti bom dal, če padeš predme in me moliš.« Tedaj mu je Jezus rekel: »Pobêri se, satan, kajti pisano je: »Gospoda, svojega Boga, mólí in njemu samemu služi!« Tedaj ga je hudič pústil, in glej, angeli so pristopíli in mu stregli.

Telefon: **041 649 617**; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>.

TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

Kaj Cerkev in kristjani v resnici potrebujemo?

Sinoda o sinodalnosti je prešla v zaključno fazo. Pomisleki pa kljub temu ostajajo. Koliko je ob zbiranju odzivov ljudi v gradiva, ki so šla na celinsko zasedanje, res zajeto bistvo? Pred nekaj tedni – bila je nedelja popoldne konec januarja – sem se udeležil molitvenega srečanja v Radencih. Cerkev je bila nabito polna. Napovedano je bilo slavljenje, maša in po maši skupna molitev, ki jo je vodil eksorcist novomeške škofije p. Peter Vrabc. Slednji je vodil češčenje in skupne eksorcistične molitve z obnovitvijo krstnih obljub, blagoslovil je tudi vodo, sol, olje in kadilo. Marsikdo se vpraša, zakaj bi ta dogodek privlačil toliko ljudi, če gre za mašo, kot smo jo vajeni vsako nedeljo? Morda je srž problema v tem, da je maša postala nekakšna “navada”, kjer smo le pasivni udeleženci in niti ne dopustimo, da bi Bog deloval v naših življenjih. Naša težava je morda v tem, da smo bili – večinoma, ne ravno vsi – krščeni kot dojenčki. Svojo privolitev k življenju po veri so v našem imenu izrekli starši in botri. Sami smo šli tako skozi redno proceduro verske vzgoje (prvo obhajilo, verouk, birma), ne da bi bili povabljeni k osebni zavezi z Bogom. Zato smo naša bogoslužja dojemali kot “dolgočasna” in predvsem brez sadov. Bog je bil nekje daleč stran. Če smo bili ob tem soočeni tudi s toksično cerkveno kulturo, je bila težnja po oddaljitvi še toliko večja. Koliko kristjanov danes verjame, da Jezus dandanes ozdravlja bolnike? V Svetem pismu je izpričano, da je Jezus storil mnogo čudežev, največ je bilo ozdravljenje. Šlo je za celovita ozdravljenja, ne samo telesa, ampak duha in duše. Čudežna ozdravljenja se dogajajo tudi dandanes, le da se o tem celo v rednem verskem tisku skoraj ne govori, ker čudeži marsikoga spravljajo v zadrego. Dejansko pa imajo pričevanja najboljši učinek pri evangelizaciji. Poleg tega, da z njimi izražamo hvaležnost Bogu, tudi budijo vero pri ostalih. Naš problem je namreč šibka vera in velikokrat tudi napačno poučevanje, ki ni v skladu z razodeto Božjo besedo. Kot je na nedavnem obisku v Ljubljani opozoril frančiškan p. Ivo Pavić, so danes cerkve polne kristjanov, ki so “opravili vse zakramente”, kakor sami rečejo, nikoli pa niso srečali živega Jezusa. Kar je po svoje razumljivo, saj ga tudi tisti, ki so podajali znanje, niso srečali. Ko smo bili krščeni, so drugi v našem imenu rekli Bogu DA. Sedaj moramo sami to storiti, reči Bogu DA in hudiču NE. Ni dovolj verovati, da Bog obstaja, potrebno mu je pripadati z vsem srcem, se odločiti zanj, ga postaviti v središče svojega življenja, se pokesati grehov in navad, za katere morda niti nismo vedeli, da so grešne. Naslednji korak je prejem izlitja Svetega Duha. Slednjega smo prvič prejeli pri krstu, vendar mu moramo biti aktivno odprti. Pri birmi smo prejeli njegove darove, vendar ostajajo “zapakirani”, če jih ne uporabljamo, jih ne osvobodimo. Za to je potrebna molitev in pomoč občestva, ki ima izkustvo delovanja Svetega Duha. To so seveda začetni koraki, ki so potrebni, da bi se tudi oddaljeni vrnili v Cerkev, k Jezusu. Zato bodimo v duhu sinodalnosti odprti predvsem za to, da bi pričevali, slavili Boga, oznanjali Njegova velika dela. In s tem presejali našo dosedanjo duhovno “slabokrvnost”. (F.Cerar)

Mt 4,1-11

NE SAMO OD KRUHA

Nekateri bi nas radi prepričali, da človek živi samo od kruha in samo za kruh; samo od telesa in samo za telo.

Tovarne hrane in pijač tekmujejo, kateri njihovi izdelki bodo okusnejši. Pohištvena industrija ponuja opremo, v

kateri se bomo počutili najudobneje. Avtomobilska industrija ustvarja avtomobile, v kateri bomo izgledali prestižno. Modne trgovine se hvalijo, da bo v njihovih oblekah naša postava najprikupnejša. Potovalne agencije nas prepričujejo, da bomo na najlepših destinacijah sveta, najpomembnejši in nas bodo razvajali kot bogove. Da ne omenimo, koliko denarja gre za lepoticenje, da bi naše telo izgledalo najlepše in najprivlačnejše.

Spletne strani in televizijski programi, ki razkazujejo in poudarjajo telesnost, praktično vsakodnevno vstopajo v naša stanovanja. Razni svetovalci in svetovalke učijo, da sta denar in telesni užitek človekova vrhovna vrednota. Športna igrišča postajajo vse bolj prerivališča. Geslo: zdrav duh v zdravem telesu se mora umikati drugemu geslu: ko gre za zmago, ne izbiramo sredstev.

V takem ozračju je postni čas, ki ga začenjamo, nesodoben. Besede o postu in pokori, ki postavljajo meje telesnim užitkom, zvenijo tuje. Jezusov klic iz puščave, naj ne živimo samo od kruha, nam neprijetno bije na naša ušesa.

Človeško telo je nekaj velikega. Tako tesno smo z njim povezani, da smemo reči: moje telo sem jaz. Toda jaz nisem samo telo, tudi duh sem. Bila so stoletja, ko so ljudje tako negovali duha, da so na telo pozabljali. Tega pretiravanja ne moremo hvaliti. Danes tako negujemo telo, da zanemarjamo duha. V občudovanju telesne lepote in njegove moči gremo predaleč, ugašamo duha, zapostavljamo omiko in krnimo skladnost človeške osebnosti. Tudi te skrajnosti ne moremo hvaliti. Jezusov klic v današnjem evangeliju, naj ne živimo samo od kruha, je toliko bolj sodoben, kolikor manj sodobno zveni. A na njem sloni naša vera!